

[Pelle Voigt]

den kommunistiske infiltration i det danske samfund. Denne organisation blev opløst i 1971, hvad mange især ude på de store arbejdspladser beklagede dengang.«

I bogen »Arbejderbevægelsens Hvem - Hvad - Hvor« fra Politikens Forlag hedder det imidlertid: »1. april 1973 overgik AIC's arbejde til LO, men allerede året efter blev virksomheden ført tilbage til partiet, arbejdet samledes her i det faglige sekretariat.« (Side 249).

Det understreges, at spørgeren ikke – på nuværende tidspunkt – nødvendigvis forventer, at ministeren tager stilling til rigtigheden af en eller flere af ovennævnte oplysninger, men udelukkende ønsker svar på, under hvilke omstændigheder en aktivitet som den af Rantanen skildrede kan siges at være eller før at have været lovlig i Danmark.

Med formuleringen har spørgeren søgt at tage højde for de lovændringer, der har fundet sted på området frem til i dag.

Svar (24/10 91):

Justitsministeren (Engell):

Det anføres i begrundelsen for spørgsmålet, at den svenske LO-sekretær Hjalmar Rantanen skulle have udtalt sig om indsamling og registrering af oplysninger om kommunister. De pågældende oplysninger skulle ifølge pressens referat være blevet samlet i det socialdemokratiske partikancelli i Stockholm for senere at blive anvendt af partiets fagforeningsfolk i kampen mod kommunisterne.

Det synes at fremgå af Rantanens udtalelser, at de pågældende aktiviteter – i hvert fald i hovedsagen – skulle være foregået i Sverige, og at de skulle være ophørt omkring midten af 1970'erne.

Justitsministeriet har ikke mulighed for at vurdere, om de fremkomne oplysninger er korrekte. Justitsministeriet ser sig heller ikke i stand til at udtale sig om, hvorvidt der måtte være sket overtrædelser af svensk lovgivning eller af lovgivningen i Finland, Island eller Norge.

For så vidt angår dansk ret kan Justitsministeriet mere generelt oplyse, at lov om private registre indeholder regler om registrering, der omfatter personoplysninger, og hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og systematisk registrering, der omfatter oplysninger om personer, foreningers eller virksomheders

private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 1. Loven trådte imidlertid først i kraft den 1. januar 1979.

Af principielle grunde finder Justitsministeriet ikke at kunne udtale sig om, hvorvidt der i det konkrete tilfælde kan antages at være sket overtrædelse af straffeloven i forbindelse med eventuel indsamling eller videregivelse af oplysninger som nævnt i spørgsmålet her i landet.

Spm. nr. S 27

Til udenrigsministeren (4/10 91) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Er regeringen indstillet på at stille hjælp til rådighed for de baltiske lande for at få moderniseret deres lovgivning på områder, hvor de selv mener at have brug for hjælp?«

Begrundelse

Under Forskningsudvalgets besøg i de baltiske lande blev der adskillige gange bedt om assistance til at modernisere lovgivningen. Således blev der fra estisk side rettet anmodning om hjælp til udformning af lovgivning om genteknologi og miljø og fra litauisk side om hjælp til ny lovgivning om folkeskole, fritidsundervisning m.v.

Ligeledes blev der under udvalgets samtaler med den litauiske vicepræsident rejst spørgsmål om den næsten helt manglende lovgivning om erhvervsforhold, revisorlovgivning, regnskabslovgivning m.v. og om de problemer, den manglende lovgivning rejser for samhandelen, fordi udenlandske forretningsforbindelser har svært ved at vurdere litauiske virksomheders soliditet under de nuværende forhold.

Af indlysende grunde vil der være en tendens til, at anmodninger til et forskningsudvalg holder sig inden for bestemte emnekredse. Der er derfor grund til at formode, at behovet er langt større, end disse eksempler angiver. Eksempelvis er behovet for byfornyelse og dermed også for et regelsæt meget stort i de pågældende lande.

Det synes derfor nærliggende, at det bliver en erklæret dansk politik at stille assistance til rådighed til udarbejdelse af lovgivning. Herunder bør der fra dansk side være villighed til at betale omkostningerne herved.